

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Rådets afgørelse om supplerung af de generelle retningslinjer for 1982 for den finansielle og faglige bistand til ikke-associerede udviklingslande*(Forelagt Rådet af Kommissionen den 16. juli 1982)*

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 442/81 af 17. februar 1981 om finansiell og faglig bistand til ikke-associerede udviklingslande ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtning:

⁽¹⁾ EFT nr. L 48 af 21. 2. 1981, s. 8.

Det europæiske Råd, der var bekymret over den vedvarende forøgelse af spændingen i Mellemamerika, nåede på mødet den 29.-30. marts 1982 til enighed om, at Fællesskabets udviklingsbistand til landene i Mellemamerika og Vestindien bør øges —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

De generelle retningslinjer for 1982 for den finansielle og faglige bistand til ikke-associerede udviklingslande suppleres i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

BILAG

Rådet finder generelt, at de supplerede retningslinjer, Kommissionen har fremsat forslag om i sin meddelelse af 28. maj 1982 (KOM(82) 257 endelig udg.), bør fastholdes.

Forslag til Rådets trettende direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område*(Forelagt Rådet af Kommissionen den 19. juli 1982)*

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 99 og 100,

under henvisning til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter

— det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 8 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF ⁽¹⁾ vedrørende foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, er det fastsat, at »for så vidt angår afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, har hver medlemsstat ret til ikke at yde disse tilbagebetaling eller til at stille særlige betingelser herfor«;

udviser foranstaltningerne og betingelserne vedrørende tilbagebetaling for store afvigelser medlemsstaterne imellem, kan dette skabe konkurrencefordrejning og omlægninger i samhandelen til skade for afgiftspligtige i et medlemsland, når disse leverer goder eller tjenesteydelser til indbyggere i tredjelande, såfremt lovgivningen i det pågældende medlemsland foreskriver foranstaltninger og betingelser i forbindelse med tilbagebetalingen, som mærkbart er mere krævende end i andre lande i Fællesskabet;

en sådan situation kan skade den harmoniske udvikling af handelsforbindelserne mellem Fællesskabet og tredjelande;

ved fastsættelsen af fællesskabsforskrifter for det pågældende område kan der tages udgangspunkt i direktiv 79/1072/EØF, idet bestemmelserne dog skal være tilstrækkelig smidige til at tillade hensyntagen til, at forholdene i de enkelte tredjelande udviser et forskelligartet billede;

visse former for svig og unddragelse må undgås —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved anvendelsen af dette direktiv anses

1. som »afgiftspligtig person, der ikke er etableret på Fællesskabets område«, enhver i artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF omhandlet afgiftspligtig, som i den i artikel 3, stk. 1, omhandlede periode på det pågældende område hverken har haft hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, hvorfra virksomheden er blevet udøvet, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, og som i samme tidsrum ikke har leveret goder eller præsteret sådanne tjenesteydelser, der må betragtes som foregået i den i artikel 2 omhandlede medlemsstat, med undtagelse af:
 - a) transportydelser og tjenesteydelser i tilknytning til disse transportydelser, som i medfør af

artikel 14, stk. 1, litra i), artikel 15, eller artikel 16, stk. 1, afsnit b), c) og d), i direktiv 77/388/EØF er afgiftsfritaget;

- b) tjenesteydelser i tilfælde, hvor afgiften kun påhviler aftageren i medfør af artikel 21, stk. 1, litra b), i direktiv 77/388/EØF,

2. som »Fællesskabets område« alle medlemsstaternes områder, hvor direktiv 77/388/EØF finder anvendelse.

Artikel 2

Uden at dette i øvrigt anfægter bestemmelserne i artikel 3 og 4, tilbagebetaler hver enkelt medlemsstat på de i det følgende fastsatte vilkår til enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret på Fællesskabets område, den merværdiafgift, som er blevet opkrævet for tjenesteydelser eller løsøre, der er leveret ham i indlandet af en anden afgiftspligtig, eller som han er blevet pålagt ved indførsel af goder til landet i det omfang, hvor disse goder og disse tjenesteydelser anvendes til brug ved de i artikel 17, stk. 3, litra a) og b), i direktiv 77/388/EØF omhandlede transaktioner eller de i artikel 1, nr. 1, litra b), omhandlede tjenesteydelser.

Artikel 3

1. Tilbagebetalingen sker efter ansøgning fra den afgiftspligtige. Medlemsstaterne fastlægger de nærmere bestemmelser for ansøgningens indgivelse, herunder fristerne, den periode, ansøgningen skal omfatte, den myndighed, der kan modtage den, samt det mindste beløb, der kan begæres tilbagebetalt. De fastlægger ligeledes de nærmere bestemmelser for tilbagebetalingen, herunder tidsfristerne. De pålægger ansøgeren de forpligtelser, hvis opfyldelse er en nødvendig forudsætning for at vurdere, om ansøgningen er berettiget, og at hindre svig, navnlig godtgørelse af, at han udøver økonomisk aktivitet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF, og at han i det fastsatte tidsrum ikke har udført nogen transaktion, som ikke opfylder betingelserne i artikel 1, nr. 1. Det kan kræves, at der udpeges en repræsentant over for skattemyndighederne.

2. Er den i artikel 2 omhandlede afgiftspligtige etableret i en stat, der ikke er medlem af Fællesskabet, og som over for afgiftspligtige, der er etableret i Fællesskabet, anvender bestemmelser svarende til de i artikel 3, 4, 6 og 7 i direktiv 79/1072/EØF fastsatte, yder medlemsstaterne den pågældende afgiftspligtige tilbagebetaling på betingelser, der svarer til betingelserne i nævnte direktiv.

Medlemsstaterne underretter Det rådgivende Udvalg for Merværdiafgift om anvendelsen af foregående afsnit.

(¹) EFT nr. L 331 af 27. 12. 1979, s. 11.

3. Tilbagebetaling må ikke finde sted på gunstigere betingelser end dem, der gælder for afgiftspligtige personer fra Fællesskabet. Medlemsstaterne kan gøre tilbagebetalingen betinget af, at princippet om gensidighed overholdes.

Artikel 4

Ved anvendelsen af dette direktiv fastslås retten til tilbagebetaling af afgift i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 77/388/EØF, således som denne anvendes i den medlemsstat, der foretager tilbagebetalingen.

Når artikel 3, stk. 2, i dette direktiv ikke finder anvendelse, er retten til tilbagebetaling under alle omstændigheder udelukket

- a) for udgifter vedrørende erhvervelse, fremstilling eller import, leje, anvendelse, ombygning, reparation og vedligeholdelse af personbiler, lystfartøjer, privatfly samt motorcykler;
- b) for befordringsudgifter i forbindelse med forretningsrejser;
- c) for udgifter til logi samt mad- og drikkevarer;
- d) for udgifter til receptioner;
- e) for udgifter til underholdning og luksusvarer.

Dette direktiv finder ikke anvendelse på leveringer af goder, som er fritaget eller kan fritages for afgifter i henhold til artikel 15, nr. 2, i direktiv 77/388/EØF.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for senest den at efterkomme dette direktiv. Dette direktiv vedrører kun ansøgninger om tilbagebetaling af merværdiafgift på køb af goder eller tjenesteydelser, der er fakturerede efter nævnte tidspunkt, eller indførsler, der er foretaget efter nævnte tidspunkt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 6

Efter høring af medlemsstaterne forelægger Kommissionen inden tre år efter den i artikel 5 nævnte dato Rådet en rapport om gennemførelsen af nærværende direktiv.

Artikel 7

Artikel 17, stk. 4, sidste punktum, i direktiv 77/388/EØF og artikel 8 i direktiv 79/1072/EØF har ikke gyldighed fra iværksættelsen af nærværende direktiv eller senest fra og med den i artikel 5 nævnte dato.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.